

Publicerad 2013-10-27 20:56 av eremiten

Kriget tar alltid slut imorgon

Allting är samma

Fast ändå nytt

Vad fan väntar jag på?

I dina ögon öppnar sig en dörr till någonting helt annat

Elektricitet genom min kropp

En fingertopp mot naken hud

Och hela världen vibrerar

På nyheterna pratar de om död

Som vanligt

Men allt jag känner är blod

Det är just nu som vi är tidlösa

Och ingenting annat existerar

Så vad fan väntar DU på?

Det finns ingenting här som inte är ditt

När du vill

När jag vill

Ett varmt och fuktigt andetag mot min hals

Och visst kan vi låtsas att vi inte känner varandras hemligheter

Men jag kan dig utantill likaväl som varenda text av kent

Du finns i min ryggrad

Och du är den klibbigaste människa jag mött

Klistrar dig fast

Sätter dig på tvären i min hals

Du sa att visst går vi ofta bakåt, men vi står aldrig still

Så kanske är du staden och jag Spöket

Eller så är jag Soldaten

Och du kamouflaget jag klär mig i

Hursomhelst

Kriget tar alltid slut imorgon.

Finns det ingenting vi kan ta med oss?
Två fingrar mot din puls
Alltid lika oregelbunden och förutsägbar

Du är krossat glas och mjuka händer
Varmt blod och iskall tunga

Du frågade hur man älskar någon som är dödsrädd för livet
Och jag svarade

Det gör man inte.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren eremiten med Poeter.se id #45968 innehar upphovsrätten